

Magkakahalintulad na Babala - Bilang Dalawa

Pagbubunyag sa Habi ng Propesiya: Pagpapakahulugan sa mga Mensahe ng Pahayag 14 sa Kasaysayang Milerita at sa Kasalukuyan

Jeff Pippenger
2023-08-08

Nang matupad ang talinhaga ng sampung dalaga sa kasaysayan ng mga Millerita, naganap ito sa panahon ng mensahe ng ikalawang anghel. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay kumakatawan sa dalawang magkahiwalay na mensahe, kapwa sa panahong kanilang sinasaklaw at sa pinatutungkulan ng mensahe. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay itinuon sa mga iglesyang Protestante na kamakailan lamang ay nagbalik sa Roma at naging mga anak na babae ng Babilonya. Ang Sigaw sa Hatinggabi ay itinuon sa mga Millerita na natutulog. Ang unang mensahe ay itinuon sa labas ng mga Millerita, ang ikalawa ay itinuon sa loob. Ito ay matutupad nang ayon sa titik sa ating kapanahunan.

Ang pagkakaibang dapat tandaan hinggil sa pag-uulit sa ating panahon ay ito: sa pasimula ng Adbentismo, ang mensahe ng ikalawang anghel ay unang sumapit sa mga nasa labas ng mga Millerita, at pagkaraan ay pumasok sa loob ng hanay ng mga Millerita ang ikalawang bahagi ng mensaheng iyon. Sa wakas ng Adbentismo, kapag muling nauulit ang talinghaga, gayon din ang mensahe ng ikalawang anghel. Tahasang sinasabi sa atin iyon nang mahigit sa iilang beses. Ngunit sa wakas ay nababaligtad ang dalawahang katangian ng mensahe. Ang unang bahagi ng mensahe ay tumutungo sa Adbentismo, at ang ikalawa ay sa mga nasa labas ng Adbentismo. Sinasabi sa atin na ang gawain at mensaheng kinakatawan ng anghel ng Apocalipsis labing-walo ay isang pag-uulit ng mensahe ng ikalawang anghel.

Wika ng propeta, 'Nakita ko ang isa pang anghel na bumabang mula sa langit, na may dakilang kapangyarihan; at ang lupa ay naliwanagan ng kaniyang kaluwalhatian. At siya'y sumigaw nang makapangyarihan sa malakas na tinig, na sinasabi, Bumagsak, bumagsak ang dakilang Babilonia, at naging tahanan ng mga demonyo' (Apocalipsis 18:1, 2). Ito ang gayon ding mensahe na ibinigay ng ikalawang anghel. Bumagsak ang Babilonia, 'sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid' (Apocalipsis 14:8). Ano ang alak na iyon?-Ang kaniyang mga maling doktrina. Ibinigay niya sa sanlibutan ang isang huwad na Sabbath sa halip ng Sabbath ng ikaapat na utos, at inulit ang kasinungalingang unang sinabi ni Satanas kay Eva sa Eden-ang likas na kawalang-kamatayan ng kaluluwa. Marami pang magkakauri niyang kamalian ang kaniyang pinalaganap sa malayo't malapit, 'itinuturo bilang mga doktrina ang mga utos ng mga tao' (Mateo 15:9).

"Nang sinimulan ni Jesus ang Kaniyang hayagang ministeryo, nilinis Niya ang Templo mula sa sakrilehiyosong kalapastanganan. Kabilang sa mga huling gawa ng Kaniyang ministeryo ang ikalawang paglilinis ng Templo. Gayon din, sa huling gawa para sa pagbibigay-babala sa sanlibutan, dalawang natatanging panawagan ang ibinibigay sa mga iglesia. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay, 'Bumagsak na, bumagsak na ang Babilonia, yaong dakilang bayan,

sapagkat pinainom niya ang lahat ng mga bansa ng alak ng poot ng kaniyang pakikiapid' (Apocalipsis 14:8). At sa malakas na sigaw ng mensahe ng ikatlong anghel ay may tinig na naririnig mula sa langit na nagsasabi, 'Magsilabas kayo mula sa kaniya, bayan Ko, upang huwag kayong makibahagi sa kaniyang mga kasalanan, at upang huwag ninyong tanggapin ang kaniyang mga salot. Sapagkat ang kaniyang mga kasalanan ay umabot hanggang sa langit, at naalaala ng Diyos ang kaniyang mga kalikuan' (Apocalipsis 18:4, 5)." Selected Messages, aklat 2, 118.

Ang mensahe ng ikalawang anghel sa pasimula ng Adventismo ay siya ring mensahe na kinakatawan ng anghel ng Apocalipsis labing-walo, at sa babalang iyon ay may dalawang tinig na nagpapahayag ng mensahe. Ang unang tinig ay ipinahahayag kapag ang lupa ay nililiwanagan ng kaniyang kaluwalhatian, at sa talatang apat ay narinig ni Juan ang isa pang tinig na nagsasabi, "Lumabas kayo mula sa kaniya."

Sa kasaysayan ng mga Milerita, nauna ang panawagang lumabas mula sa Babilonia, at sumunod ang mensahe para sa mga Milerita. Sa Apocalipsis labing-walo, ang ikalawang tinig, o ikalawang mensahe, ang nakatuon sa mga nasa labas ng Adbentismo. Kasabay ng pahayag na may "dalawang bukod na panawagang ginawa sa mga iglesya," nakikita rin natin na ang dalawang ulit na paglilinis ni Cristo sa templo (sa pasimula at sa wakas ng Kanyang ministeryo) ay nagsisilbi ring paglalarawan ng pasimula at pagtatapos ng Adbentismo.

Ang pasimula ng Adbentismo ay nagpamalas ng pagdalisay ng mga manggagawang tumulong sa pagtatayo ng pundasyon, na si William Miller ang ginamit upang itatag. Natapos ang pundasyon sa pagwawakas ng mensahe ng ikalawang anghel, sapagkat sa pagdating ng ikatlong anghel noong Oktubre 22, 1844, ang mga katotohanang bumubuo sa mga pundasyon ng Adbentismo ay naging bukas sa pagkaunawa, para sa mga may kahandaang makinig.

Ang gawaing pagtatayo ng pundasyon ay nagtapos sa ruok ng kasaysayan ng ikalawang anghel, nang "dalawang magkahiwalay na panawagan ang ipinahayag sa mga iglesya." Ang unang panawagan ay para sa mga nasa labas ng kilusang Millerite, at ang ikalawa ay para sa mga Millerite. Subalit isa pang pasimula na umaayon sa pasimula ng Adbentismo ay ang ministeryo ni Cristo nang sa unang pagkakataon ay linisin Niya ang Kaniyang templo. Ang makahulagang ilustrasyon ng paglilinis ng templo ay minamarkahan ang isang pagdadalisay sa pasimula at sa wakas ng Kaniyang ministeryo, na siya namang nagsisilbing tipo ng pagdadalisay ng Adbentismo sa pasimula at sa wakas nito. Ang dalawang paglilinis ni Cristo sa templo ay tumutugma sa pasimula at sa wakas ng Adbentismo, ngunit ang Kaniyang mensahe ay para lamang sa Kaniyang bayang tipan, na noon ay nasa proseso ng pakikipaghiwalay sa Diyos magpakailanman.

Ang pasimula ng Adbentismo ay naghayag ng isang mensaheng nag-aanunsyo ng pagsisimula ng paghuhukom, at ang wakas ng Adbentismo ay nag-aanunsyo ng katapusan ng paghuhukom. Nilinis ni Jesus ang templo sa unang pagkakataon at sinaway ang mga Judio dahil ginawa nila ang Kanyang bahay na isang yungib ng mga tulisan, ngunit ang ikalawang paglilinis ng templo ay "kabilang sa mga huling gawa ng Kanyang ministeryo." Sa katapusan ng Kanyang ministeryo, hindi na Niya sinabi sa mga Judio na ginawa nila ang bahay ng Kanyang Ama na isang yungib ng mga tulisan; sa halip, sinabi Niya sa kanila na ang kanilang bahay ay "iniwang sa kanila na

tiwangwang.”

Samantala, ang mga sumasamba mula sa bawat bansa ay pinagsikapang marating ang templong itinalaga sa pagsamba sa Diyos. Kumikinang sa ginto at mga mamahaling bato, ito’y isang tanawin ng kagandahan at karilagan. Nguni’t hindi na masusumpungan si Jehovah sa palasyong yaon ng karikitan. Ang Israel, bilang isang bansa, ay nakipaghiwalay na sa Diyos. Nang si Cristo, malapit na sa pagtatapos ng Kanyang ministryong makalupa, ay minasdan sa huling pagkakataon ang loob ng templo, sinabi Niya, “Narito, ang inyong bahay ay iniwan sa inyo na tiwangwang.” Mateo 23:38. Hanggang sa panahong iyon ay tinawag Niya ang templo na bahay ng Kanyang Ama; nguni’t paglabas ng Anak ng Diyos mula sa mga pader na yaon, ang presensiya ng Diyos ay iniurong magpakailanman mula sa templong itinayo para sa Kanyang kaluwalhatian. Mga Gawa ng mga Apostol, 145.

Ang templong nilinis Niya sa pasimula ay iba sa templong nilinis Niya sa wakas. Ang unang templo ay bahay ng Kaniyang Ama, ngunit ang ikalawa ay bahay ng mga Judio. Nakipagtipan ang Panginoon sa Adventismo sa pasimula, at ang mga Adventista ay naging mga saserdote sa Kaniyang templo. Sa wakas ng Adventismo, hindi na sila magiging mga saserdote, at ang kanilang bahay ay maiiwang wasak.

Ang ikalawang anghel ay kumakatawan sa dalawang mensahe. Isa ito sa mga dahilan kung bakit inilarawan ang mensahe bilang pagbagsak ng Babilonia nang dalawang beses. Hindi ito ang pangunahing dahilan ng pag-uulit nang dalawang beses ng anunsiyo ng pagbagsak ng Babilonia, ngunit isa ito sa mga dahilan. Paano ito nagiging dalawang mensahe?

Dumating ang ikalawang anghel bilang tugon sa pagtanggap sa mensahe ng unang anghel. Nang mabigo ang hulagang nagtutukoy sa 1843 bilang katapusan ng propesiyang 2300 taon, ginamit ng mga iglesyang Protestante ang maling pahayag upang tanggihan ang mensahe ni Miller. Ang mensahe ni Miller ang mensahe ng unang anghel. Sa pagtanggap rito, ang mga iglesyang Protestante, na naging iglesya ng Diyos sa ilang sa loob ng mahigit 1260 taon, ay itinakwil at naging isang anak na babae ng Babilonya. Sa sandaling iyon ay dumating ang ikalawang anghel dala ang kaniyang mensahe.

May ilang napakahalagang punto na kaugnay ng iba’t ibang elemento ng kasaysayang ating isinasalang-alang. May hindi bababa sa isang puntong kailangang unti-unting linangin, sapagkat tiyak na nag-aambag ito sa pag-unawa sa mensahe ng Pahayag ni Jesucristo na kasalukuyang inaalisan ng selyo. Dahil dito, isinasama ko ang isang napakahalagang sipi hinggil sa kasaysayang iyon. Dalawang kabanata ang tinutukoy ko, subalit may isang ikatlong mahalagang kabanata sa pagitan ng dalawang iyon. Hindi ko ito isinasama sa ngayon upang limitahan ang saklaw ng ating pagsasaalang-alang.

Pansinin kung aling anghel ang kinakausap habang nagbabasa ka; hanapin ang progresibong proseso ng pagsubok; tandaan sa unang talata na ang mga katangiang propetiko ng anghel ng Pahayag labing-walo ay siya ring mga katangian ng unang anghel. Pansinin na ang pagpapako sa krus sa isa sa mga mensahe ay ang pagpapako sa krus kay Cristo, at pansinin na ang tatlong anghel ay pawang iniharap bilang tig-iisang anghel, ngunit ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay isang

karamihan ng mga anghel.

Ipinakita sa akin ang pagmamalasakit na iniuukol ng buong langit sa gawaing nagaganap sa lupa. Inatasan ni Jesus ang isang malakas at makapangyarihang anghel na bumaba at balaan ang mga naninirahan sa lupa na maghanda sa Kaniyang ikalawang pagpapakita. Nakita kong lumisan ang makapangyarihang anghel mula sa harapan ni Jesus sa langit. Nauna sa kaniya ang isang lubhang maningning at maluwalhating liwanag. Sinabi sa akin na ang kaniyang misyon ay liwanagan ang lupa sa pamamagitan ng kaniyang kaluwalhatian, at babalaan ang tao tungkol sa nalalapit na poot ng Diyos. Maraming pulutong ang tumanggap ng liwanag. Ang ilan ay tila lubhang mapitagan, samantalang ang iba nama'y nagagalak at napuspos ng pagkamangha. Ang liwanag ay suminag sa lahat, ngunit ang ilan ay napasailalim lamang sa impluwensiya ng liwanag at hindi ito buong-pusong tinanggap. Ngunit ang lahat ng tumanggap nito ay itiningala ang kanilang mga mukha sa langit, at niluwalhati ang Diyos. Marami ang napuspos ng matinding poot. Ang mga ministro at ang bayan ay nakipag-isa sa mga masama, at buong-tatag na nilabanan ang liwanag na isinabog ng makapangyarihang anghel. Ngunit ang lahat ng tumanggap nito ay humiwalay sa sanlibutan, at mahigpit na nagkaisa.

Si Satanas at ang kaniyang mga anghel ay masigasig na nagsumikap na akitin ang mga isipan ng lahat ng maaari nilang mailayo mula sa liwanag. Ang pangkat na tumanggi rito ay iniwan sa kadiliman. Nakita ko ang anghel na nagmamasid nang may pinakamalalim na pagmamalasakit sa mga umaangking kabilang sa bayan ng Diyos, upang itala ang pagkataong kanilang nahuhubog, samantalang ipinakikilala sa kanila ang mensaheng mula sa langit. At habang napakarami sa mga umaangking umiibig kay Jesus ang tumalikod sa mensaheng makalangit na may paghamak, panunuya, at pagkapoot, isang anghel, na may pergamino sa kaniyang kamay, ang gumawa ng kahiya-hiyang tala. Ang buong langit ay napuspos ng matuwid na pagkagalit, sapagkat si Jesus ay hinamak ng kaniyang mga umaangking tagasunod.

Nakita ko ang pagkadismaya ng mga nagtitiwala. Hindi nila nakita ang kanilang Panginoon sa inaasahang panahon. Layunin ng Diyos na ikubli ang hinaharap at dalhin ang kaniyang bayan sa isang punto ng pagpapasya. Kung wala ang takdang panahong ito, hindi sana naisakatuparan ang gawaing nilayon ng Diyos. Inilayo ni Satanas ang isipan ng napakarami patungo sa malayong hinaharap. Isang yugto ng panahon na ipinahayag para sa pagpapakita ni Cristo ay nararapat mag-udyok sa isipan na taimtim na hanapin ang kasalukuyang paghahanda. Nang lumipas ang panahong iyon, ang mga hindi lubusang tumanggap sa liwanag ng anghel ay nakiisa sa mga humamak sa makalangit na mensahe, at ibinaling nila sa mga nadismaya ang pag-uyam. Nakita ko ang mga anghel sa langit na sumasangguni kay Jesus. Itinala nila ang kalagayan ng mga nagpapakilalang tagasunod ni Cristo. Ang paglipas ng takdang panahon ay sumubok at nagpatunay sa kanila, at napakarami ang tinimbang sa timbangan at nasumpungang kulang. Sila'y pawang malakas na nag-angking mga Kristiyanos, gayunman nabigo sa pagsunod kay Cristo sa halos bawat bagay. Nagdiwang si Satanas sa kalagayan ng mga nagpapakilalang tagasunod ni Cristo. Nasa kaniyang silo sila. Inakay niya ang nakararami upang lisanin ang matuwid na landas, at tinatangka nilang umakyat sa langit sa ibang paraan. Nakita ng mga anghel na ang mga dalisay, malinis, at banal ay magkakahalang kasama ng mga makasalanang sa Sion, at ng mga mapagpaimbabaw na maibigin sa sanlibutan. Binantayan nila ang mga tunay na umiibig kay Jesus; ngunit ang mga tiwali ay nakaaapekto sa mga banal.

Yaong ang mga puso ay nag-alab sa maalab at matinding pagnanais na makita si Hesus ay ipinagbawalan ng kanilang mga inaangking kapatid sa pananampalataya na magsalita tungkol sa Kaniyang pagparito. Pinagmasdan ng mga anghel ang buong tagpo at nakiramay sa nalabi, na umibig sa pagpapakita ni Hesus. Isa pang makapangyarihang anghel ang inutusang bumaba sa lupa. Ipinagkaloob ni Hesus sa kaniyang kamay ang isang kasulatan, at pagdating niya sa lupa ay sumigaw siya, Bumagsak ang Babilonia! Bumagsak! Noon ay muli kong nakita na nagliwanag ang anyo ng mga nadismaya, at itiningala nila ang kanilang mga mata sa langit, na tumitingin nang may pananampalataya at pag-asa sa pagpapakita ng kanilang Panginoon. Nguni't marami ang wari'y nanatili sa isang manhid na kalagayan, na animo'y natutulog; gayunman, nakita ko ang bakas ng malalim na dalamhati sa kanilang mga mukha. Nakita ng mga nadismaya mula sa Bibliya na sila ay nasa panahon ng pag-antala, at na kailangan nilang maghintay nang may pagtitiis sa katuparan ng pangitain. Ang gayunding mga katibayan na nag-udyok sa kanila na hintayin ang kanilang Panginoon noong 1843 ang siya ring nag-akay sa kanila na asahan Siya noong 1844. Nakita ko na ang nakararami ay wala na ang siglang naging tanda ng kanilang pananampalataya noong 1843. Pinahupa ng kanilang pagkadismaya ang kanilang pananampalataya. Nguni't nang magsama-sama ang mga nadismaya sa sigaw ng ikalawang anghel, ang hukbong makalangit ay pinagmasdan nang may pinakamalalim na interes, at tinandaan ang naging bisa ng mensahe. Nakita nila na yaong mga nagdadala ng pangalang Kristiyano ay bumaling na may panlilibak at paghamak laban sa mga nadismaya. Samantalang bumabagsak mula sa labi ng manunuya ang mga salitang, Hindi pa kayo nakaakyat! isinulat iyon ng isang anghel. Sabi ng anghel, Nililibak nila ang Diyos.

Ibinalik ang aking pansin sa pag-akyat ni Elias. Ang kanyang balabal ay nahulog kay Eliseo, at mga masasamang bata (o mga kabataan) ang sumunod sa kanya, na nangungutya at sumisigaw, "Umakyat ka, kalbo! Umakyat ka, kalbo!" Hinamak nila ang Diyos, at doon nila tinagpuan ang kanilang kaparusahan. Iyon ay natutuhan nila mula sa kanilang mga magulang. At yaong mga umuyam at nangutya sa kaisipan ng pag-akyat ng mga banal ay dadalawin ng mga salot ng Diyos, at mauunawaan nilang hindi maliit na bagay ang pagbiro-biro sa Kanya.

Inatasan ni Jesus ang ibang mga anghel na lumipad nang mabilis upang buhayin at patibayin ang nanlulupaypay na pananampalataya ng kanyang bayan, at ihanda sila upang maunawaan ang mensahe ng ikalawang anghel, at ng mahalagang pagkilos na malapit nang gawin sa langit. Nakita kong ang mga anghel na ito ay tumanggap ng dakilang kapangyarihan at liwanag mula kay Jesus, at lumipad agad patungo sa lupa upang tuparin ang kanilang atas na tulungan ang ikalawang anghel sa kanyang gawain. Isang dakilang liwanag ang nagliwanag sa bayan ng Diyos samantalang ang mga anghel ay sumigaw: "Narito, dumarating ang Kasintahang Lalaki; magsilabas kayo upang salubungin siya." Pagkatapos ay nakita kong tumindig yaong mga nabigo, at kaisa ng ikalawang anghel ay nagpahayag: "Narito, dumarating ang Kasintahang Lalaki; magsilabas kayo upang salubungin siya." Ang liwanag mula sa mga anghel ay tumagos sa kadiliman sa lahat ng dako. Pinagsikapan ni Satanas at ng kanyang mga anghel na hadlangan ang paglaganap ng liwanag na ito at ang pagkamit nito ng nilalayong bisa. Nakipagtalos sila sa mga anghel ng Diyos, at sinabi sa kanila na linilang ng Diyos ang bayan, at na sa kabila ng lahat ng kanilang liwanag at kapangyarihan ay hindi nila mapapaniwala ang bayan na si Jesus ay dumarating. Nagpatuloy sa kanilang gawain ang mga anghel ng Diyos, bagaman pinagsikapan ni Satanas na harangan ang daan at ilayo ang mga isipan ng bayan mula

sa liwanag. Ang mga tumanggap nito ay lubhang nagalak. Itinuon nila ang kanilang mga paningin sa langit, at nanabik sa pagpapakita ni Jesus. Ang ilan ay nasa matinding dalamhati, tumatangis at nananalangin. Ang kanilang mga paningin ay tila nakapako sa kanilang sarili, at hindi sila nangahas tumingala.

Isang mahalagang liwanag mula sa langit ang pumawi sa kadilimang bumabalot sa kanila, at ang kanilang mga mata, na dating nakapako sa sarili sa pagkawalang-pag-asa, ay itiningala, samantalang ang pasasalamat at banal na kagalakan ay nahahayag sa bawat guhit ng kanilang mukha. Si Jesus at ang buong hukbo ng mga anghel ay pinagmasdan ang mga tapat na naghihintay nang may pag-apruba.

Yaong mga tumanggi at sumalungat sa liwanag ng mensahe ng unang anghel ay nawalan ng liwanag ng ikalawa, at hindi napakinabangan ang kapangyarihan at kaluwalhatiang umagapay sa mensaheng “Narito, dumarating ang kasintahang lalaki.” Inilayo ni Jesus ang Kanyang mukha sa kanila na nakakunot ang noo. Minaliit at itinakwil nila Siya. Yaong mga tumanggap sa mensahe ay nabalot ng ulap ng kaluwalhatian. Naghintay sila, nagbantay, at nanalangin upang maalaman ang kalooban ng Diyos. Lubha silang natakot na magkasala laban sa Kanya. Nakita ko si Satanas at ang kanyang mga anghel na pinagsisikapang hadlangan at ikubli ang banal na liwanag na ito sa bayan ng Diyos; ngunit hangga’t pinahalagahan ng mga naghihintay ang liwanag, at itinaas ang kanilang mga paningin mula sa lupa tungo kay Jesus, si Satanas ay walang kapangyarihang agawan sila ng mahalagang liwanag na ito. Ang mensaheng ibinigay mula sa langit ay nagpasiklab ng galit kay Satanas at sa kanyang mga anghel, at yaong mga nagpapakilalang umiibig kay Jesus, ngunit hinahamak ang Kanyang pagparito, ay hinamak at kinutya ang mga tapat at nagtitiwala. Ngunit isang anghel ang nagtala ng bawat insulto, bawat pagmaliit, bawat pang-aabusong tinanggap nila mula sa kanilang sinasabing mga kapatid. Napakarami ang nagtaas ng kanilang tinig upang sumigaw, “Narito, dumarating ang kasintahang lalaki,” at iniwan ang kanilang mga kapatid na hindi iniibig ang pagpapakita ni Jesus, at ayaw silang pahintulutang ituon ang pag-iisip sa Kanyang ikalawang pagparito. Nakita kong inilihis ni Jesus ang Kanyang mukha mula sa mga tumanggi at humamak sa Kanyang pagparito, at saka iniutos Niya sa mga anghel na ilabas ang Kanyang bayan mula sa gitna ng mga marurumi, baka sila’y madungisan. Ang mga masunurin sa mga mensahe ay tumindig na malaya at nagkakaisa. Isang banal at marilag na liwanag ang sumilay sa kanila. Tinanggihan nila ang sanlibutan, pinigtal ang kanilang mga pagsinta rito, at inihandog ang kanilang mga makalupang kapakanan. Iniwan nila ang kanilang mga kayamanang makalupa, at ang kanilang balisang paningin ay itinuon sa langit, umaasang makikita ang minamahal nilang Manunubos. Isang sagradong, banal na kagalakan ang nagningning sa kanilang mga mukha, at nagsaysay ng kapayapaan at kagalakang naghahari sa kalooban. Iniutos ni Jesus sa Kanyang mga anghel na pumaroon at palakasin sila, sapagkat nalalapit na ang oras ng kanilang pagsubok. Nakita kong ang mga naghihintay na ito ay hindi pa nasusubok gaya ng nararapat. Hindi pa sila malaya sa mga kamalian. At nakita ko ang awa at kabutihan ng Diyos sa pagpapadala ng isang babala sa mga tao sa lupa, at ng mga paulit-ulit na mensahe upang dalhin sila sa isang takdang sandali ng panahon, upang akayin sila sa masikap na pagsisiyasat sa kanilang sarili, upang maihubad nila sa kanilang sarili ang mga kamaliang naipamana mula sa mga pagano at mga papista. Sa pamamagitan ng mga mensaheng ito, inilalabas ng Diyos ang Kanyang bayan patungo sa dako kung saan Siya makakagawa para sa kanila nang may higit na

kapangyarihan, at kung saan kanilang maitatupad ang lahat ng Kanyang mga utos. . . .

Samantalang nagtapos ang paglilingkod ni Jesus sa Banal na Dako, at siya'y pumasok sa Kabanal-banalang Dako, at tumayo sa harap ng Kaban na naglalaman ng kautusan ng Diyos, sinugo niya ang isa pang makapangyarihang anghel sa lupa dala ang ikatlong mensahe. Ipinagkaloob niya sa kamay ng anghel ang isang pergamino, at habang siya'y bumababa sa lupa na may kadakilaan at kapangyarihan, ipinahayag niya ang isang nakapanghihilakbot na babala, ang pinakanakakilabot na pagbabanta na kailanman naihatid sa tao. Nilayon ang mensaheng ito upang pag-ingatin ang mga anak ng Diyos, at ipakita sa kanila ang oras ng tukso at dalamhati na nasa kanilang harapan. Wika ng anghel, Sila'y ihaharap sa malapitang pakikipagtuos sa hayop at sa kaniyang larawan. Ang tanging pag-asa nila ng buhay na walang hanggan ay ang manatiling matatag. Bagaman nakataya ang kanilang mga buhay, gayunman, dapat nilang mahigpit na panghawakan ang katotohanan. Tinatapos ng ikatlong anghel ang kaniyang mensahe sa mga salitang ito, Narito ang pagtitiyaga ng mga banal; narito ang mga tumutupad sa mga utos ng Diyos, at ang pananampalataya ni Jesus. Habang inuulit niya ang mga salitang ito, itinuro niya ang makalangit na Santuwaryo. Ang mga isip ng lahat ng yumayakap sa mensaheng ito ay itinutuon sa Kabanal-banalang Dako kung saan si Jesus ay nakatayo sa harap ng Kaban, na gumagawa ng kaniyang huling pagmamamagitan para sa lahat ng mga kinahahabagan pa, at para sa mga na sa kamangmangan ay lumabag sa kautusan ng Diyos. Ang pagbabayad-salang ito ay isinasagawa para sa mga matuwid na yumao gayundin para sa mga matuwid na nabubuhay. Si Jesus ay gumagawa ng pagbabayad-sala para sa mga namatay na hindi tumanggap ng liwanag tungkol sa mga utos ng Diyos, na sa kamangmangan ay nagkasala.

Pagkatapos na buksan ni Jesus ang pinto ng Kabanal-banalang Dako, nakita ang liwanag ng Sabat, at ang bayan ng Diyos ay susubukin at patutunayan, gaya ng pagsubok ng Diyos sa mga anak ni Israel noong una, upang makita kung kanilang iingatan ang kaniyang kautusan. Nakita ko ang ikatlong anghel na nakatuturo paitaas, na ipinakikita sa mga nadismaya ang landas patungo sa Kabanal-banalang Dako ng makalangit na Santuwaryo. Sumunod sila kay Jesus sa pamamagitan ng pananampalataya sa Kabanal-banalang Dako. Muli nilang natagpuan si Jesus, at muling sumibol ang kagalakan at pag-asa. Nakita kong nililingon nila at sinusuri ang nakaraan, mula sa pagpapahayag ng ikalawang pagparito ni Jesus, sa kabuuan ng kanilang paglalakbay hanggang sa paglipas ng takdang panahon noong 1844. Nakikita nilang naipaliwanag ang kanilang pagkadismaya, at muling pinasigla sila ng kagalakan at katiyakan. Ang ikatlong anghel ay nagbigay-liwanag sa nakaraan, kasalukuyan, at hinaharap, at nalalaman nila na tunay silang inakay ng Diyos sa pamamagitan ng kaniyang mahiwagang probidensiya.

Ipinakita sa akin na ang nalabi ay sumunod kay Hesus sa Kabanal-banalang Dako, at minasdan ang Kaban ng Tipan at ang Luklukan ng Awa, at nabihag ng kaluwalhatian ng mga iyon. Itinaas ni Hesus ang takip ng kaban, at narito! ang mga tapyas na bato, na kinasusulatan ng Sampung Utos. Kanilang tinutunton ang mga aral na buhay; ngunit napaatras silang nanginginig nang makita nilang ang ikaapat na utos ay nabubuhay sa gitna ng sampung banal na utos, samantalang higit na maningning ang liwanag na sumisinag dito kaysa sa siyam na iba pa, at may sinag ng kaluwalhatian sa palibot nito. Wala silang nasusumpungan doon na

nagsasabi sa kanila na ang Sabat ay pinawalang-bisa, o pinalitan sa unang araw ng sanlinggo. Nakasaad ito gaya noong sinalita ng bibig ng Diyos sa maringal at kakilakilabot na kadakilaan sa bundok, habang kumikislap ang mga kidlat at dumadagundong ang mga kulog, at noong isinulat ng Kaniyang sariling banal na daliri sa mga tapyas na bato. Anim na araw kang magpapagal at gagawin mo ang lahat ng iyong gawain; ngunit ang ikapitong araw ay ang Sabat ng Panginoon mong Diyos. Nanggigilalas sila habang minamasdan ang pag-iingat sa Sampung Utos. Nakikita nilang ang mga ito'y inilagay sa tabi mismo ni Jehova, nilulukuban at pinangangalagaan ng Kaniyang kabanalan. Nakikita nilang kanilang niyurakan ang ikaapat na utos ng Dekalogo, at ipinangilin ang isang araw na ipinamana ng mga pagano at mga Papista, sa halip na ang araw na pinabanal ni Jehova. Nagpapakumbaba sila sa harap ng Diyos, at nagdadalamhati dahil sa kanilang mga nakaraang pagsalangsang.

Nakita ko ang insenso sa insensaryo na umuusok habang inihaharap ni Jesus sa Kaniyang Ama ang kanilang mga pag-amin at mga panalangin. At habang ito'y pumapailanlang, isang maningning na liwanag ang nanahan sa ibabaw ni Jesus at sa ibabaw ng luklukan ng awa; at ang mga taimtim na nananalangin, na nabagabag sapagkat natuklasan nilang sila'y mga lumalabag sa kautusan ng Diyos, ay pinagpala, at nagliwanag ang kanilang mga mukha sa pag-asa at kagalakan. Sumapi sila sa gawain ng ikatlong anghel, at itinaas nila ang kanilang mga tinig at ipinahayag ang taimtim na babala. Datapuwa't kakaunti lamang noong una ang tumanggap sa mensahe, gayon man, nagpatuloy silang may kasiglahan sa pagpapahayag ng babala. Pagkatapos ay nakita kong marami ang yumakap sa mensahe ng ikatlong anghel, at ipinisan ang kanilang mga tinig sa mga naunang nagpahayag ng babala, at dinakila nila ang Diyos at pinarakila Siya sa pamamagitan ng pagpangingilin ng Kaniyang pinabanal na Araw ng Pamamahinga.

Marami sa mga yumakap sa ikatlong mensahe ay walang karanasan sa dalawang naunang mensahe. Nauunawaan ito ni Satanas, at ang kaniyang masamang mata ay nakatuon sa kanila upang ibagsak sila; nguni't ang ikatlong anghel ay nagtuturo sa kanila patungo sa Kabanal-banalang dako, at yaong mga nagkaroon ng karanasan sa mga nakaraang mensahe ay nagtuturo sa kanila ng daan patungo sa makalangit na Santuwaryo. Marami ang nakakita ng sakdal na kadena ng katotohanan sa mga mensahe ng mga anghel, at buong kagalakang tinanggap iyon. Kanilang niyakap ang mga ito ayon sa pagkakasunod-sunod, at sinundan si Jesus sa pamamagitan ng pananampalataya sa makalangit na Santuwaryo. Ang mga mensaheng ito ay inilarawan sa akin na gaya ng isang angkla na humahawak sa katawan. At habang tinatanggap at nauunawaan ang mga ito ng mga indibiduwal, sila'y nasasanggalang laban sa maraming panlilinlang ni Satanas.

Pagkaraan ng malaking pagkabigo noong 1844, si Satanas at ang kaniyang mga anghel ay masiglang nagsikap maglatag ng mga silo upang yayanigin ang pananampalataya ng katawan. Inaapektuhan niya ang mga isipan ng mga indibiduwal na may pansariling karanasan sa mga bagay na ito. May anyo sila ng kababaang-loob. Binago nila ang una at ikalawang mensahe, at itinuro ang hinaharap para sa kanilang katuparan, samantalang ang iba nama'y tumuro nang malayo pabalik sa nakaraan, na iginigiit na doo'y natupad na ang mga iyon. Hinahatak ng mga taong ito ang isipan ng mga walang karanasan palayo, at ginagawang hindi matatag ang kanilang pananampalataya. May ilan na nagsasaliksik sa Bibliya upang magtayo ng sariling

pananampalataya, na hiwalay sa katawan. Nagalak si Satanas nang labis sa lahat ng ito; sapagkat batid niya na ang mga kumalas sa angkla ay maaari niyang maapektuhan sa pamamagitan ng sari-saring kamalian at ipaanod-anod sa mga hangin ng aral. Marami sa mga nanguna sa una at ikalawang mensahe ang itinakwil ang mga iyon, at ang pagkakabahagi at pagkapangalat ay umiral sa buong katawan. Nakita ko noon si Wm. Miller. Anyong litó siya, at nakayukod sa dalamhati at pighati para sa kaniyang bayan. Nakita niya na ang pangkat na nagkakaisa at nagmamahalan noong 1844 ay nawawalan na ng pag-ibig sa isa't isa, at sumasalungat sa isa't isa. Nakita niyang bumabalik sila sa isang malamig na kalagayan ng pagtalikod. Inubos ng dalamhati ang kaniyang lakas. Nakita kong binabantayan si Wm. Miller ng mga pangunahing lalaki, at nangangambang baka yakapin niya ang mensahe ng ikatlong anghel at ang mga utos ng Diyos. At sa tuwing kikiling siya patungo sa liwanag mula sa langit, ang mga taong ito ay maglalalatag ng kung anong pakana upang ilihis ang kaniyang isip. Nakita kong ipinaiiral ang impluwensiyang makatao upang panatilihin ang kaniyang isip sa kadiliman, at upang manatili ang kaniyang impluwensiya sa kanila. Sa kahuli-hulihan, itinaas ni Wm. Miller ang kaniyang tinig laban sa liwanag mula sa langit. Nagkulang siya sa hindi pagtanggap sa mensaheng sana'y lubos na magpapaliwanag ng kaniyang pagkadismaya, at maglalagak ng liwanag at kaluwalhatian sa nakaraan, na siyang magbubuhay-muli sa kaniyang nanghihinang lakas, magliliwanag sa kaniyang pag-asa, at magtutulak sa kaniya na luwalhatiin ang Diyos. Nguni't sumandig siya sa karunungan pantao sa halip na sa banal, at sapagkat siya'y lubhang napagod sa mahihirap na gawain para sa adhika ng kaniyang Panginoon, at dahil na rin sa katandaan, hindi siya kasimbigat ng pananagutan tulad ng mga pumigil sa kaniya sa katotohanan. Sila ang mananagot, at nasa kanila ang sala. Kung nakita sana ni Wm. Miller ang liwanag ng ikatlong mensahe, maraming bagay na tila madilim at mahiwaga sa kaniya ay naipaliwanag sana. Ang kaniyang mga kapatid ay nagpahayag ng gayong sakdal na pag-ibig at malasakit para sa kaniya, kaya inakala niyang hindi niya kayang kumalas sa kanila. Kikiling ang kaniyang puso sa katotohanan; ngunit titingin siya sa kaniyang mga kapatid. Sinasalungat nila iyon. Maaari ba niyang iwan ang mga tumindig na tabi at kabalikat niya sa pagpapahayag ng pagdating ni Jesus? Inakala niyang hindig-hindi siya ililigaw ng mga iyon.

Pinahintulutan siya ng Diyos na mapasailalim sa kapangyarihan ni Satanas, at na ang kamatayan ay maghari sa kaniya. Itinago Niya siya sa libingan, upang ilayo siya mula sa mga laging humihila sa kaniya palayo sa Diyos. Nagkamali si Moises samantalang malapit na siyang pumasok sa lupang ipinangako. Gayundin, nakita ko na si Wm. Miller ay nagkamali nang malapit na rin siyang pumasok sa makalangit na Canaan, sa pagpapahintulot na ang kaniyang impluwensiya ay sumalungat sa katotohanan. Ang iba ang nag-akay sa kaniya rito. Ang iba ang dapat managot dito. Ngunit binabantayan ng mga anghel ang mahalagang alabok ng lingkod na ito ng Diyos, at siya'y babangon sa tunog ng huling trompeta.

Nakita ko ang isang pangkat na mahigpit ang pagbabantay at matatag ang tindig, at hindi magbibigay ng pagkunsinti sa sinumang yayanig sa itinatag na pananampalataya ng katawan. Kinalugdan sila ng Diyos. Ipinakita sa akin ang tatlong baitang—isa, dalawa, at tatlo—ang unang, ikalawa, at ikatlong mensahe ng mga anghel. Sabi ng anghel, Sa aba niya na magpapausog ng isang bloke, o gagalaw man lamang ng isang tulos sa mga mensaheng ito. Ang wastong pagkaunawa sa mga mensaheng ito ay lubhang mahalaga. Nakasalalay ang kapalaran ng mga kaluluwa sa paraan ng kanilang pagtanggap sa mga ito. Muli akong pinadaan

sa mga mensaheng ito, at nakita ko kung gaano kamahal ang naging kabayaran ng karanasan ng bayan ng Diyos. Ito'y natamo sa pamamagitan ng maraming pagdurusa at mahigpit na tunggalian. Hakbang-hakbang silang inakay ng Diyos hanggang sa inilagay Niya sila sa isang matibay at di-nagagalaw na plataporma. Pagkatapos ay nakita ko ang mga indibidwal na, sa paglapit nila sa plataporma, bago tumuntong dito ay sinusuri ang pundasyon. Ang ilan, na may kagalakan, ay kaagad tumuntong dito. Ang iba naman ay nagsimulang maghanap ng kamalian sa pagkakalatag ng pundasyon ng plataporma. Nais nilang magkaroon ng mga pagpapabuti, at sa gayon ay magiging higit na sakdal ang plataporma, at ang mga tao'y magiging higit na maligaya. May ilan na bumaba mula sa plataporma at sinuri ito, saka pinintasan ito, idineklarang mali ang pagkakalatag nito. Nakita kong halos lahat ay nanindigang matatag sa plataporma, at pinaalalahanan ang mga bumaba na itigil ang kanilang mga pagtutol, sapagkat ang Diyos ang Punong Tagapagtayo, at sila'y nakikipagdigma laban sa Kanya. Isinalaysay nila ang kahanga-hangang gawa ng Diyos na naghatid sa kanila sa matatag na plataporma, at na magkakaisa, halos lahat ay itinaas ang kanilang mga mata sa langit, at sa malakas na tinig ay niluwalhati ang Diyos. Nakaantig ito sa ilan sa mga nagreklamo at lumisan sa plataporma, at sila, na may mapagpakumbabang anyo, ay muling tumuntong dito.

Itinuro ako pabalik sa pagpapahayag ng unang pagparito ni Cristo. Si Juan ay sinugo sa diwa at kapangyarihan ni Elias upang ihanda ang daan para sa pagparito ni Jesus. Ang mga tumanggi sa patotoo ni Juan ay hindi nila napakinabangan ang mga aral ni Jesus. Ang kanilang pagtutol sa pagpapahayag ng kaniyang unang pagparito ay naglagay sa kanila sa kalagayang hindi nila madaling matatanggap ang pinakamatibay na katunayan na siya ang Mesiyas. Inakay ni Satanas ang mga tumanggi sa mensahe ni Juan na sumulong pang lalo, upang tanggihan si Jesus at ipako siya sa krus. Sa paggawa nito, inilagay nila ang kanilang sarili sa kalagayang hindi nila matatanggap ang pagpapala sa araw ng Pentekostes, na sana'y nagturo sa kanila ng daan patungo sa makalangit na Santuwaryo. Ang pagkakapunit sa tabing ng templo ay nagpakita na ang mga Hudyong hain at mga seremonyal na alituntunin ay hindi na tatanggapin. Ang dakilang Hain ay naihain na, at tinanggap na, at ang Espiritu Santo na bumaba sa araw ng Pentekostes ay dinala ang isipan ng mga alagad mula sa makalupang Santuwaryo tungo sa makalangit, kung saan pumasok si Jesus sa pamamagitan ng kaniyang sariling dugo, at ibinuhos sa kaniyang mga alagad ang mga kapakinabangan ng kaniyang pagbabayad-sala. Ang mga Hudyo ay naiwang nasa ganap na panlililang at lubos na kadiliman. Nawala sa kanila ang lahat ng liwanag na maaari sana nilang natamo hinggil sa panukala ng kaligtasan, at patuloy pa rin silang nagtiwala sa kanilang walang kabuluhang mga hain at mga handog. Hindi nila mapakinabangan ang pagpapamagitan ni Cristo sa Dakong Banal. Ang makalangit na Santuwaryo ay pumalit na sa makalupa, gayunman wala silang kaalaman sa daan tungo sa makalangit.

Marami ang tumitingin nang may hilakbot sa landas na tinahak ng mga Hudyo laban kay Jesus sa pagtanggap sa Kanya at sa pagpapako sa Kanya sa krus. At habang binabasa nila ang kasaysayan ng kahiya-hiyang paglapastangan sa Kanya, iniisip nilang iniibig nila si Cristo, at na hindi nila Siya ikakaila gaya ni Pedro, ni ipapako Siya sa krus gaya ng mga Hudyo. Ngunit ang Diyos, na nasaksihan ang kanilang ipinahahayag na pakikiramay para sa Kanyang Anak, ay sinubok sila, at dinala sa pagsusulit ang pag-ibig na yaon na ipinahahayag nilang taglay para kay Jesus.

Ang buong langit ay nagmamasid nang may pinakamalalim na interes kung paano tinanggap ang mensahe. Ngunit marami na nag-aangking umiibig kay Jesus, at dumadama ng luha habang binabasa ang kasaysayan ng krus, sa halip na tanggapin ang mensahe nang may kagalakan, ay napupukaw sa galit, kinukutya ang mabuting balita ng pagdating ni Jesus, at ipinahahayag na iyon ay panlilinlang. Ayaw nilang pakisamahan ang mga umiibig sa Kanyang pagpapakita, kundi kinapootan nila sila at pinatalsik sa mga iglesia. Ang mga tumanggi sa unang mensahe ay hindi napakinabangan ang ikalawa, at hindi rin napakinabangan ang sigaw sa hatinggabi, na upang ihanda sila na pumasok na kasama ni Jesus sa pamamagitan ng pananampalataya sa Kabanal-banalang Dako ng makalangit na Santuwaryo. At sa pagtanggap sa naunang dalawang mensahe, wala silang nakikitang liwanag sa mensahe ng ikatlong anghel, na siyang nagpapakilala ng daan patungo sa Kabanal-banalang Dako. Nakita ko na ang mga iglesia sa pangalan lamang, gaya ng mga Judio na nagpako kay Jesus sa krus, ay ipinako sa krus ang mga mensaheng ito; kaya't wala silang kaalaman sa pagkilos na ginawa sa langit, ni sa daan patungo sa Kabanal-banalang Dako, at hindi sila makikinabang sa Kanyang pamamagitan doon. Gaya ng mga Judio na naghandog ng kanilang walang-kabuluhang mga hain, iniaalay nila ang kanilang walang-kabuluhang mga panalangin sa dakong iniwan na ni Jesus; at si Satanas, nalulugod sa panlilinlang ng mga nagpapakilalang tagasunod ni Cristo, ay ginagapos sila sa kanyang bitag, nag-anyong relihiyoso, at inihahatak ang pag-iisip ng mga sinasabing Kristiyanong ito tungo sa kanya, at gumagawa sa pamamagitan ng kanyang kapangyarihan, ng kanyang mga tanda, at ng mga kabulaanang kababalaghan. Ang ilan ay dinadaya niya sa isang paraan at ang iba sa iba pa. Mayroon siyang sari-saring mga panlilinlang na inihanda upang makaapekto sa iba't ibang isipan. May ilang tumitingin nang may pangngilabot sa isang panlilinlang, habang madali naman nilang tinatanggap ang iba. Dinadaya ni Satanas ang ilan sa pamamagitan ng Espiritismo. Dumarating din siya bilang isang anghel ng liwanag, at pinalalaganap ang kanyang impluwensya sa buong lupain. Nakita ko ang mga huwad na repormasyon sa lahat ng dako. Ang mga iglesia ay nagalak at inakala na ang Diyos ay kahanga-hangang kumikilos para sa kanila, samantalang ibang espiritu iyon. Ito'y mapaparam at iiwan ang sanlibutan at ang iglesia sa lalong masamang kalagayan kaysa dati.

Nakita ko na ang Diyos ay may mga tapat na anak sa hanay ng mga Adventista sa pangalan lamang, at sa mga bumagsak na iglesia; at ang mga ministro at mga tao ay tatawagin pang lumabas mula sa mga iglesyang ito bago ibuhos ang mga salot, at malugod nilang yayakapin ang katotohanan. Nalalaman ito ni Satanas, at bago ang malakas na sigaw ng ikatlong anghel, nagpapabangon siya ng kasiglahan sa mga samahang panrelihiyon na ito, upang yaong mga tumanggi sa katotohanan ay isipin na ang Diyos ay kasama nila. Umaasa siyang dayain ang mga tapat, at akayin silang isipin na ang Diyos ay patuloy pang gumagawa sa mga iglesia. Ngunit magniningning ang liwanag, at bawat isa sa mga tapat ay aalis sa mga bumagsak na iglesia, at tatayo sa panig ng nalabi. Spiritual Gifts, tomo 1, 151-172.

Napakaraming mahahalagang katotohanan ang taglay ng bahaging ito, ngunit ginagamit ko ang bahaging ito upang maitangi ang ilang katangian ng mga mensahe ng kasaysayang Millerita, upang maunawaan kung paano ang mga iyon ay tipo ng ating kasaysayan. Ang tatlong anghel ng Apocalipsis labing-apat ay may hawak na mensahe sa kanilang mga kamay. Ang ikalawa at

ikatlong anghel ay inilarawang may “pergamino” na kasama nila habang bumababa sila dala ang kanilang mensahe. Ang bawat anghel ay kumakatawan sa isang mensahe, at ang pagdating ng bawat mensahe ay nagdudulot ng isang epekto.

Ipagpapatuloy natin ang paksang ito sa susunod na artikulo.